

тия задължения иматъ исково право, както противъ прѣхвѣрляча, така сѫщо и противъ приемника.

Чл. 28. Който не испълни прѣдписанията на настоящия законъ относително регистрирането въ търговските регистри, трѣбва да се принуди за това служебно отъ надлежния окрежденъ сѫдъ чрѣзъ глоба до 1000 лева.

Едноврѣменно съ опредѣление за глобяванието трѣбва да се даде на страната 14-дневенъ срокъ, за да извѣрши регистрирането, слѣдъ истичанието на който срокъ глобата се събира по испълнителенъ редъ.

Тази глоба неможе да се замѣни съ затворъ.

Сѫщиятъ редъ се пази и по отношение на онѣзи, които незаконно си служиха съ фирма. При това прилагатъ се прѣдписанията на чл. 30-й.

Чл. 29. Всички сѫдебни и административни лица и мѣста, както и търговските индустриски камари и общинските управления, сѫ длѣжни да съобщаватъ на надлѣжния окрежденъ сѫдъ всичките нарушения на правилата по регистрирането и по употреблението на фирмите, които нарушения тѣ сѫ узнали въ крѣга на своите обязанности.

Чл. 30. Който вслѣдствие похищението фирмата му, се счита ощетенъ въ правата си, може да иска да се запрѣти на похитителя — подъ страхъ на прѣвидената въ чл. 28-й парична глоба — по-нататъшното употребление на фирмата и да се осѫди на обезщетение.

При това окрежниятъ сѫдъ, по просбата на страната, може да постанови, щото рѣшението му да се обнародва за смѣтка на осѫдената страна.

НПРОДЕН ИМУ И В. ТЪРНОВО